

[Yvonne Herløv Andersen]

er ingen tvivl om, at afledning af vand har fortrinsret for al anden benyttelse af vandløbene. Og i stk. 2 fortæller man lige så klart, hvad anden brug af vandløbene er betinget af, og hvilke interesser der knytter sig hertil. Så megen forenkling, at formålet bliver uklart, synes jeg ikke der er brug for. Dette vil vi meget gerne have præciseret noget nærmere. Den gamle lovs § 18 indledes med, at enhver interesseret kan henvende sig til myndighederne og få en reguleringssag taget op. Denne bestemmelse har jeg ikke kunnet finde i lovforslaget; det havde jeg gerne set. Det ser ud, som om man i § 84 har erstattet dette med forening.

Kapitel 8 i lovforslaget er helt nyt, og det venter CD sig meget af. Der er i tidens løb foretaget mange uhyrligheder med hensyn til at rette vandløb ud, så der bliver noget at tage fat på. Der er en del økonomi i det, og vi vil i udvalget vende tilbage til, hvordan vi skal fordele det.

Med hensyn til § 53 kunne jeg tænke mig, at der er behov for et udvidet samarbejde mellem amterne. Man kunne tænke sig en gensidig underretningspligt om f. eks. et dambrugs placering.

At man i §§ 57 og 61 har søgt at bringe loven i overensstemmelse med den øvrige miljølovgivning, mener CD er helt unødvendigt. Det har vi også været inde på med hensyn til lov om miljøbeskyttelse. Det er igen bestemmelsen om, at det kan ske uden retskendelse, vi er imod.

Generelt set mener centrum-demokraterne, at lovforslaget med de her nævnte forbehold bør have en hurtig og velvillig udvalgsbehandling. Det gælder også lovforslag nr. L 59.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre mener, det er fornuftigt, at vi gennem en samlet revision af vandløbsloven får mulighed for at behandle de problemer, som knytter an til vandløbene. Vi er i forhold til det forslag, ministeren har fremsat, generelt positive. Der er en række forbedringer og en række klargøringer, men der er også, som fru Yvonne Herløv Andersen var inde på, enkelte steder, hvor man kan diskutere, om der er tale om klargøringer i selve lovforslaget. Men det er naturligt noget, der knytter sig til udvalgsarbejdet.

Det er oplagt, at vandløbslovgivningen må afspejle modsætninger imellem miljøinteresser og erhvervsinteresser, men jeg synes, der er grund til at understrege, at i en række tilfælde er man i en situation, hvor der nok umiddelbart er en sådan modstrid, men hvor det er muligt at forene interesserne på en fornuftig måde. Jeg skal give et enkelt eksempel på dette.

Der er flere af de tidligere ordførere, der har været inde på spørgsmålet om vandløbsrestaurering. Det er rigtigt, at det er vigtigt at få en sådan hjemmel med i loven, og de af miljø- og planlægningsudvalgets medlemmer, der deltog i besøget på ferskvandslaboratoriet i Silkeborg i sommer, så også eksempler på, hvorledes en sådan vandløbsrestaurering kan gennemføres med fuld opretholdelse af de afledningsmuligheder, vandløbet hidtil har haft. Altså hvor der oprindeligt og måske umiddelbart betragtet er tale om modstridende interesser, kan en mere detaljeret, konkret overvejelse af, hvordan man kan gennemføre en forbedring også af miljømæssige kvaliteter, godt føre til, at man kan forene de to synspunkter. Så jeg synes ikke, at der er nogen grund til at være opgivende i forhold til at løse den slags konflikter på en miljømæssigt forsvarlig måde.

Det er en kvalitet ved vandløbslovgivningen, at man nu får fastslået, at der også knytter sig miljømæssige målsætninger til vandløbene, og at det er præciseret i formålsparagraffen, således at et vandløbs kvalitet nu består af en kombination af en række kvaliteter, heriblandt de miljømæssige.

Som nævnt er vi generelt positive over for indholdet af lovforslaget, men jeg skal pege på et enkelt punkt, hvor vi vil sætte et meget stort spørgsmålstegn ved, om ministeren er kommet med den rigtige løsning.

Det drejer sig om afgørelsen af en række af de interessekonflikter, der knytter sig til vandløbene, og de forskellige rettigheder, der knytter sig til dem. Her foreslår man i forslaget, at alle, som der står i bemærkningerne, materielle sager vedrørende uoverensstemmelser skal behandles i kommunalbestyrelsen, skal afgøres af politiske myndigheder, tror jeg nok det hedder et eller andet sted; ellers anvendte hr. Finn Jørgensen i hvert fald denne vending i sin ordførertale. Der er en almindelig tendens til, at interessekonflikter imellem borgere i disse år flyttes fra en